

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/133/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119234149
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119234149.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu: R. X. G., a.s., so sídlom U. XXXX/XXX, XXX XX C., V.: XX XXX XXX, zast. Z. kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: F. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. cesta XXX/XX, XXX XX F., zast. JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 350 026, v konaní o zaplatenie 5 256,64 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12Csp/31/2019 - 74 zo dňa 31. mája 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu v istine a príslušenstve zamietol (I. výrok) a žalovanej právo na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal (II. výrok).

1.1. Z obsahu spisu a odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 18. 02. 2019 domáhal zaplatenia sumy 5 256,64 Eur s príslušenstvom titulom nesplateného úveru poskytnutého žalovanej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva o úvere“) zo dňa 11. 11. 2015, ktorú uzavreli žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník. Žalovaná sa zaviazala splatiť poskytnutý úver vo výške 6 500,- Eur v 78. splátkach po 155,34 Eur mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj „RPMN“) bola uvedená vo výške 23,70 % a ročná úroková sadzba 21,28 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola v sume 12 116,52 Eur. Termín konečnej splatnosti bol určený ako 78 mesiacov po poskytnutí úveru. Z dôvodu nesplácania úveru žalovanou riadne a včas žalobca predmetný úver dňa 07. 08. 2017 zosplatnil. Žalovaná uhradila ku dňu podania žaloby sumu 3 474,98 Eur.

1.2 Súd prvej inštancie považoval zmluvu o úvere za bezúročnú a bezpoplatkovú z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“). Uvedenie termínu konečnej splatnosti ako „78 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15 dní v poslednom mesiaci“ podľa súdu prvej inštancie nepostačuje, nakoľko absentuje splátkový kalendár a nie je jednoznačne jasné čo je „dátum poslednej mesačnej splatnosti“. Nie je rozhodujúce, že z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere je možné dátum konečnej splatnosti vypočítať. V zmluve absentuje aj údaj o RPMN, nakoľko bola nesprávne vypočítaná na 23,46 %. Predčasné zosplatenie úveru nepovažoval súd prvej inštancie za účinné s poukazom na to, že žalobca mal najskôr vyzvať žalovanú na úhradu omeškaných splátok a upozorniť ju, že ak neuhradí omeškané splátky pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, tak ako to vyplýva z ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „O. z.“). Súd prvej inštancie konštatoval, že súdy Slovenskej republiky v spotrebiteľských sporoch už viackrát potvrdili, že súčasťou zmluvy môže byť len dokument, s ktorým bol spotrebiteľ vopred oboznámený, a na ktorom je podpis spotrebiteľa. Z uvedeného

dôvodu sa žalobca nemôže odvolávať na Hlavu Úverových podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, v zmysle ktorého bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko s nimi žalovaná nebola oboznámený pred podpisom zmluvy. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca nesprávne označil dátum podania žaloby, žaloba nebola podaná dňa 28. 02. 2019, ale až dňa 24. 04. 2019. Premičané sú teda splátky od prvej splátky 15. 02. 2016 do 15. 04. 2019. Žalobca má nárok na 41 mesačných splátok pri výške splátky 83,33 Eur, dokopy 3 416,53 Eur. Žalovaná ku dňu podania žaloby zaplatila 3 474,98 Eur, a preto uhradila celú dlžnú sumu. Splátky úveru od 15. 04. 2019 až po poslednú splátku považoval súd prvej inštancie za predčasne uplatnené. Na základe uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol. Súd prvej inštancie uviedol, že nakoľko je žaloba zamietnutá v istine v celom rozsahu, v súlade s § 517 ods. 2 O. z. a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka je zamietnutá aj v príslušenstve v celom rozsahu.

1.3 O nároku strán sporu na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) a úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že si v konaní náhradu trov konania neuplatnila.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C. s. p., t.j. z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca uviedol, že aj keď zmluva o úvere neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Podľa právnej teórie pojem termín predstavuje pevný bod, ktorý nemusí byť určený konkrétne (napr. dátumom), ak je možné ho určiť na základe výkladových pravidiel. Z termínu konečnej splatnosti v zmluve o úvere je jednoznačne zrejmé, kedy nastane konečná splatnosť úveru, a preto má žalobca za to, že uvedená náležitosť je splnená v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. Súd prvej inštancie len deklaratívne konštatuje, že hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená nesprávne, neuviedol však výpočet ani odôvodnenie, na základe ktorého k danému záveru dospel. Pokiaľ mal súd prvej inštancie za to, že žalobca nesprávne označil dátum podania žaloby dňa 28. 02. 2019 namiesto 28. 04. 2019, žalobca uvádza, že návrh na začatie konania bol prijatý na Okresný súd Banská Bystrica dňa 18. 02. 2019 o 21:09:05. Následne bola vec dňa 28. 02. 2019 pridelená na rozhodnutie sudcovi Okresného súdu Banská Bystrica. K bodu 12. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie žalobca poukazuje na to, že odkaz na všeobecné obchodné podmienky je jasne uvedený v zmluve a samotná zmluva na ne vo svojom texte odkazuje 35 krát, a teda tieto podmienky tvoria imanentnú súčasť zmluvného vzťahu, ktorých obsahom sú len vedľajšie dojednania medzi zmluvnými stranami. Žalobca poukazuje na závery Rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09. 11. 2016, z ktorých vyplýva, že časť podmienok zmluvy môže byť určená odkazom na zmluvné podmienky pokiaľ spĺňajú kritérium „trvanlivého média“. Ustanovenie § 53c O. z. ráta s existenciou obchodných podmienok a akýchkoľvek iných zmluvných dokumentov, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia. Dohoda o strate výhody splátok a možnosti zosplatiť úver je dohodnutá priamo v úverovej zmluve na strane č. 3. a v ustanoveniach úverových zmluvných podmienok je len ďalej vysvetlená. Žalovaná porušila svoju povinnosť riadne splácať úver neuhradením splátky č. 16, na čo ju žalobca upozornil písomnosťou zo dňa 12. 06. 2017 podľa ustanovenia § 53 ods. 9 O. z. a následne jednostranným právnym úkonom zosplatiť budúce splátky dňa 07. 08. 2017 podľa § 565 O. z. Na podporu svojej argumentácie žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/75/2017, 13Co/72/2017, 13Co/73/2017, 43Co/24/2017 a 17Co/330/2017. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zo dňa 09. 07. 2019 uviedla, že zmluva o úvere neobsahuje jednoznačný údaj o termíne konečnej splatnosti, na základe čoho nebolo objektívne možné zistiť rozsah záväzku žalovanej. Z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09. 11. 2016, vyplýva, že článok 23 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade ak zmluva o úvere

neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice bude sa považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Smernica bola prijatá v záujme boja proti nespravodlivým úverovým podmienkam a na to, aby sa dlžníkovi umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy. Zákon č. 129/2010 Z. z. účinný k 27. 10. 2014 v § 9 ods. 2 písm. f) uvádzal ako náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie údajov o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmluve. V predmetnej zmluve je termín konečnej splatnosti uvedený v bode 39 ako „78 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. V bode 39. nie je uvedené, kedy bude úver poskytnutý. Pokiaľ ide o prvú splátku jej splatnosť je podľa zmluvy dohodnutá „po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru“. Pre spotrebiteľa tak nie je možné bez väčších ťažkostí a s istotou identifikovať termín konečnej splatnosti úveru, resp. aj dobu trvania úveru, čo má vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku. Bolo v kompetencii poskytovateľa úveru, aby všetky podstatné údaje na výpočet konečnej splatnosti určil tak, že spotrebiteľ pri podpise zmluvy by mal k dispozícii konkrétnu informáciu o dĺžke splácania úveru. Napriek tomu pristúpil len k neurčitému vymedzeniu splatnosti, a preto treba považovať predmetný úver s odkazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov. Takýto záver je aj v súlade so Smernicou č. 2008/48. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a priznal žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobca v replike zo dňa 22. 07. 2019 uviedol, že zotráva na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a zopakoval svoju argumentáciu uvedenú už v odvolaní zo dňa 25. 06. 2019. Poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co 23/2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/75/2017, rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 10Csp/90/2017 a rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Csp/132/2017). Na záver uviedol, že s podaným vyjadrením žalovanej nesúhlasí a naďalej trvá na podanej žalobe a na priznaní náhrady trov konania.

5. Žalovaná v duplike zo dňa 31. 07. 2019 poukázala na to, že nakoľko zmluva o úvere neobsahuje údaj kedy bude úver poskytnutý je problematické z formulácie „78 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15 dňa v poslednom mesiaci“ určiť presný dátum splatnosti úveru. Na záver uviedla, že v ostatnom sa pridrižiava doterajších vyjadrení a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

6. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p., po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p., v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p., dospel k názoru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. zrušiť a v zmysle § 391 ods. 1 C. s. p. vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z nasledovných dôvodov:

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Podľa § 391 ods. 1 C. s. p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

8. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

9. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ktoré je implikované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Odôvodnenie je tou časťou rozhodnutia, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť

fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 26/94). Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im práva úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v tom - ktorom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces sa premieta aj zásada voľného hodnotenia dôkazov, ktorá síce nie je výslovne upravená v ústavnom poriadku, ale má svoj ústavnoprávny rozmer, lebo vyplýva z princípu nezávislosti súdov a sudcov (čl. 46 ústavy). Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Porušením práva na spravodlivý proces je nesporné aj situácia, ktorá nerešpektuje pravidlá vymedzujúce proces vyhľadávania, vykonávania a hodnotenia dôkazov, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktorá vyšla najavo, alebo boli kvalifikovane namietané, ale nižšie súdy ich právne nezahodnotili v celom súhrne posudzovaných skutkových okolností bez toho, aby dostatočným spôsobom odôvodnili ich irelevantnosť. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vecná spojitosť odôvodnenia rozhodnutia s princípom práva na spravodlivý proces garantuje každému účastníkovi konania, že vydaný rozsudok musí spĺňať limity zrozumiteľného, určitého a logicky odôvodneného rozsudku (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/52/2019 zo dňa 26. februára 2020).

10. Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie o tom, že súčasťou zmluvy o úvere môže byť len dokument, na ktorom je podpis spotrebiteľa. Právo veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nemusí byť upravené priamo v texte zmluvy, postačuje, ak je uvedené v zmluvných (úverových) podmienkach, na ktoré zmluva výslovne odkazuje a súčasne je zmluva podpísaná. Tieto podmienky však musia byť spotrebiteľovi pri podpise zmluvy známe alebo sú k návrhu zmluvy priložené, a to v okamžiku akceptácie zmluvy. Na strane č. 3 zmluvy o úvere v časti s názvom „Zoznamujeme Vás zvlášť s týmito ustanoveniami úverových podmienok,“ je uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú úverové podmienky žalobcu, žalovaný podpisom potvrdzuje, že tieto úverové podmienky prevzal, bol s nimi oboznámený, sú mu ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Uvedené vyhlásenie v zmluve o úvere je žalovanou podpísané. Odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že v tej istej časti zmluvy o úvere (str. č. 3) je upravená aj možnosť predčasného zosplatnenia úveru, kde je uvedené: „Za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností) nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatnenie úveru).“ Následne sú v Hlave 6. Ukončenie zmluvy § 3 úverových podmienok zmluvy podmienky zosplatnenia úveru presne vyšpecifikované. Na základe vyššie uvedeného je podľa názoru odvolacieho súdu možné vyvodiť, že žalovaná bola s možnosťou predčasného zosplatnenia úveru pred podpisom zmluvy oboznámená.

10.1 Odvolací súd poukazuje na to, že pri skúmaní dodržania zákonných predpokladov pri zosplatnení úveru zo strany veriteľa stanovených v ustanovení § 53 ods. 9 O. z. sa súd prvej inštancie opomenul zaoberať skutočnosťou, že upomienkou zo dňa 12. 06. 2017 (č. I. 51 spisu) žalobca v zmysle predmetného ustanovenia upozornil žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, keď žalovanú vyzval na zaplatenie dlžných splátok spolu vo výške 618,50 Eur a uviedol, že v prípade ďalšieho omeškania bude požadovať okamžité splatenie celého zostatku úveru. Odoslanie tejto výzvy preukázal žalobca podacím hárkom zo dňa 13. 06. 2017. Následne výzvou na splatenie celého úveru zo dňa 07. 08. 2017 žalobca úver predčasne zosplatnil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (bod 3 rozsudku) vyplýva, že súd prvej inštancie vykonal dôkaz, ktorým je upomienka zo dňa 12. 06. 2017 vystavená žalobcom. Následne však v hodnotení skutkových zistení súdom prvej inštancie absentuje skutočnosť, ktorá vyšla z predmetnej upomienky najavo, keď súd prvej inštancie zobral pri svojom rozhodovaní do úvahy len výzvu veriteľa k splateniu celého úveru zo dňa 07. 08. 2017 (č. I. 24 spisu) a uviedol, že: „žalobca mal najskôr vyzvať žalovaného na úhradu omeškaných

splátok a upozorniť ho, že ak neuhradí omeškané splátky pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti.“ Takýto záver je však v rozpore s vykonaným dôkazom a je možné konštatovať, že uvedeným konaním súdu prvej inštancie došlo s poukazom na bod 9 odôvodnenia tohto rozhodnutia k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces.

10.2 Odvolací súd však dáva do pozornosti, že aj v prípade splnenia podmienok v zmysle § 53 ods. 9 O. z. je veriteľ časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 O. z. najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplateniu došlo). Z uvedených listín údaj, kvôli ktorej omeškanej splátke bol úver predčasne zosplatený nevyplýva (až v odvolaní žalobca uvádza, že sa tak stalo kvôli 16. splátke úveru). Zo spisu zároveň nie je zrejماً splatnosť mesačných splátok úveru, keď v zmysle zmluvy o úvere je splatnosť druhej a nasledujúcich splátok vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci a vo výpise čerpania, splátok a úhrad (č. I. 25 spisu) a rozpise splátok (č. I. 144 spisu), je s výnimkou prvých dvoch splátok uvedená splatnosť splátok vždy 30. deň v mesiaci (resp. vo februári 28. a 29. deň v mesiaci).

11. K bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru tak ako ju vyhodnotil súd prvej inštancie uvádza odvolací súd nasledovné: Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zistiteľné na základe čoho dospel súd prvej inštancie k záveru, že „čo sa týka RPMN táto bola nesprávne vypočítaná na 23,46 %. Tým, že je nesprávne vypočítaná má za následok absenciu údajov o RPMN.“ Súd prvej inštancie uvedenú skutočnosť len skonštatoval, pričom výpočet RPMN, v zmysle ktorého by mala byť nesprávne uvedená RPMN resp. odôvodnenie tohto záveru už v rozsudku neuviedol. Taktiež je nezrozumiteľné zdôvodnenie súdu prvej inštancie, že RPMN bola nesprávne vypočítaná na 23,46 %, nakoľko RPMN bola v zmluve vypočítaná na 23,70 %. Odvolací súd zároveň upozorňuje na to, že jednotná kalkulačka pre výpočet RPMN neexistuje, každá kalkulačka RPMN na internete obsahuje odchýlky a z toho dôvodu sa môžu vypočítané hodnoty RPMN mierne líšiť.

11.1 Pre vyslovenie záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru však postačuje ak chýba čo i len jedna obligatórna náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Odvolací súd je toho názoru, že právny názor súdu prvej inštancie o absencii termínu konečnej splatnosti v predmetnej zmluve je správny. Údaj o termíne konečnej splatnosti v zmluve uvedený ako „78 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“ (bod 39 zmluvy) nie je dostatočne určitý a teda absentujúci v zmluve. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem iného obsahovať termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Aj keď zákon výslovne nevyžaduje, aby zmluva obsahovala konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru, musí ísť o také vyjadrenie, ktoré spotrebiteľovi v každom okamihu umožňuje bez ťažkostí a s istotou konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru jednoznačne identifikovať. Sporný termín konečnej splatnosti úveru za taký odvolací súd nepokladá, pretože predovšetkým v okamihu uzavretia spornej zmluvy nebolo možné zo strany spotrebiteľa bez ťažkostí a s istotou hneď jednoznačne určiť konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru. Spotrebiteľ totiž v deň uzatvorenia zmluvy o úvere nemá vedomosť o tom, kedy mu bude predmetný úver poskytnutý a teda mu v tento deň nemôže byť zrejماً ani termín konečnej splatnosti úveru. Takýto absentujúci (resp. neurčitý) údaj o termíne konečnej splatnosti úveru podľa názoru odvolacieho súdu neumožňuje dlžníkovi poznať všetky podmienky budúceho plnenia z uzavretej zmluvy a úver je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bezpoplatkový.

12. Na záver odvolací súd uvádza, že nie je pravdivé tvrdenie súdu prvej inštancie, podľa ktorého bola žaloba podaná na súd až dňa 24.04.2019, nakoľko z č. I. 58 spisu vyplýva že žaloba bola podaná na súde dňa 18. 02. 2019 a následne na to vydaný platobný rozkaz dňa 08. 03. 2019. Dňa 24. 04. 2019 bola vec z upomínacieho súdu (Okresný súd Banská Bystrica) postúpená Okresnému súdu Zvolen.

13. V zmysle § 391 ods. 3 C. s. p. odvolací súd uvádza, že bude úlohou súdu prvej inštancie vysporiadať sa najmä s opomenutou skutočnosťou vyplývajúcou zo spisu, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy na základe upomienky zo dňa 12. 06. 2017 (č. I. 51 spisu), čím čoho bola splnená náležitosť v zmysle § 53 ods. 9 O. z. posledná veta a to upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na predčasné zosplatenie úveru a na základe toho následne vyhodnotiť, či bol úver zosplatený v súlade so zákonným ustanovením § 53 ods. 9 O. z. Súd prvej inštancie preverí u žalobcu aj to, kvôli ktorej nezaplatenej splátke žalobca úver predčasne zosplatil a na základe toho vyhodnotí či bol úver zosplatený v súlade so zákonným ustanovením § 565 O. z. Z obsahu spisu zatiaľ nie je možné vyvodiť, či bola lehota ustanovená v § 565 O. z. dodržaná. Súd prvej inštancie zároveň posúdi absenciu obligatórných náležitostí zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného

v čase uzatvorenia zmluvy (s poukazom na to, že v napadnutom rozsudku súd prvej inštancie uviedol nesprávnu časovú verziu predmetného zákona účinnú od 25. 05. 2018) a to najmä termín konečnej splatnosti a v prípade, že bude vychádzať pri závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru aj zo skutočnosti o absencii RPMN resp. nesprávne uvedenej hodnote RPMN v zmluve, tento svoj právny záver v rozhodnutí riadne odôvodní. Následne po vyhodnotení vyššie uvedeného súd prvej inštancie posúdi nárok žalobcu na zaplatenie požadovanej sumy 5 256,64 Eur s príslušenstvom. Zároveň bude súd prvej inštancie vychádzať zo správneho dátumu podania žaloby a to dňa 18. 02. 2019 (č. I. 58 spisu).

13.1 Úlohou odvolacieho súdu je predovšetkým preskúmať správnosť postupu v konaní predchádzajúcim vydaniu rozhodnutia súdom prvej inštancie a správnosť samotného rozhodnutia súdu prvej inštancie, nie nahrádzať prvoinštančné konanie. Vzhľadom na možný rozsah dokazovania vo vyššie naznačenom smere nebolo účelne doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

14. Nakoľko od výsledku sporu a pomeru úspechu strán sporu vo veci samej je závislý výrok o náhrade trov konania, odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 379 písm. a) C. s. p. zrušil aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. O trovách konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 396 ods. 3 C. s. p. v novom rozhodnutí.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).